

ת"פ (באר שבע) 41671-12-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד הווארין (עציר) ואח'

מנהלי - שוהים בלתי חוקיים/שהייה בישראל

פלילי - חוק העונשין - עבירות ביטחון המדינה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 41671-12-24 מדינת ישראל נ'
הווארין(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד

בעניין: המאשימה

נגד

מוחמד הווארין (עציר) ואח'
ע"י ב"כ עוה"ד

הנאשמים

גזר דין

" לאחר "זוועות טבח השבעה באוקטובר "בעת הזו, האינטרס הציבורי מטה הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הסעה, הלנה, והעסקה של שוהים בלתי חוקיים, ובכלל כניסה ושהייה בישראל שלא כדין שאותיותיהן נכתבו בדם. " הגדר" לגדריה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים.

המלחמה קשה היא בנוראותיה, בהשלכותיה על שמירת הגבול, ועל אותיות ותגי סעיפיו של החוק. הלב הישראלי שיתף הרחמים ואף הנהיג מדיניות סלחנית בעבר להתיר דרכי הקשר בין משפחות פרנסה, כלכלה ורפואה כי "אדם לאדם אדם". לבו של החוק פעם בסעיפיו ללא גבול.

ב"שבעה באוקטובר " ראו וחשו כל איש ואישה כל אזרח ויושב ארץ מראות הזוועה בפגוע המרצחים באכזריות ללא רחם בנשים צעירים זקנים וטף תוך חטיפת רבים למחילות ומנהרות עזה כשהדלת בעומק האדמה נסגרה

בעדם.

הדלת בתוך הבתים בקיבוצים ביקשה להיסגר מפני המרצחים ולא עלה בידה, הגדר נפרצה, החיה "הנאצית" - "החמאס" מגבול הדרום, פגעה בכל ערך אנושי של כבוד האדם. היום הזה התעורר החוק בכל גבולות הארץ להגן על הלב השותת דם. המדינה זקפה קומה והציבה בעוצמה דלתותיה. אזרחיה בראש ובראשונה. שופטיה נדרשים לעמוד על המשמר כבראשונה."

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של : **הסעת שלושה תושבים זרים או יותר**, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו**- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, **הסתייעות ברכב לעבור עברה** -עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961, **התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441** רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 **ורישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים**, עבירה לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.12.24 סמוך לשעה 04:30 נהג הנאשם, ברכב קיה סורנטו ל.ז. 138-66-901 (לחלן: "**הרכב**") ברחוב אביגדור אביטל בבאר שבע, כאשר הוא מסייע עמו ברכב שלושה תושבי שטחים שנכנסו למדינת ישראל ללא אישורי כניסה כחוק.
3. במעמד המתואר לעיל הבחין הנאשם בשוטר סהר זיאדנה (להלן: "**השוטר סהר**") אשר היה אותה שעה בניידת משטרתית מסומנת, וסימן לנאשם : לעצור את הרכב בצד, הנאשם, לא נענה להוראות השוטר והמשיך לנסוע ברכב לכיוון היציאה הצפונית מבאר שבע. השוטר סהר המשיך לנסוע אחר הנאשם וכרז לעברו לעצור את הרכב, אולם זה, המשיך בנסיעה מהירה על כביש 406 לכיוון צפון, תוך שהוא מזגזג בין רכבים, השוטר סהר עקף את רכבו של הנאשם, וסימן לו בידיו לעצור בצד הכביש, בשלב זה עצר הנאשם את הרכב בצד הכביש.
4. במעמד המתואר לעיל, ניגש השוטר סהר, אל הנאשם וביקש ממנו להזדהות בפניו, הנאשם : השיב, כי אין ברשותו תעודה מזהה, ואמר לשוטר סהר כי הוא לא זוכר את מספר תעודת הזהות שלו, וכי הוא יבדוק במכשיר הטלפון שלו מה המספר, אז הזדהה הנאשם כאחר בכך שמסר לשוטר סהר מספר תעודת זהות השייך להאיל אלעתאיקה, השוטר סהר, השיב לנאשם כי הפרטים והתמונה, המופיעה לאדם זה אינם תואמים לו, אולם הנאשם עמד על כך כי זה הוא, וכי והוא ישראלי. בהמשך ולאחר תשאול נוסף, הזדהה הנאשם בפרטיו האמיתיים. הכל כאמור בכתב האישום המתוקן.

ראיות לעונש

5. **המאשימה הגישה:** רישום פלילי תעבורתי של הנאשם(ת/1); טיעונים לעונש בכתב (ת/2); גזר דין לעניין צו החילוט (ת/3): פסיקה (ת/4), (ת/5)

תמצית טענות המאשימה :

6. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב ובעל פה .
7. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
8. ב"כ המאשימה טענה למתחם עונש ההולם נע בין 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה בטיעוניה הכתובים.
9. הנאשם, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר .
10. **לסיום עתרה המאשימה** למקם את עניינו של הנאשם בשליש התחתון, אך לא בתחתיתו של מתחם העונש, לצד עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה ארוך ומרתיע, התחייבות, קנס משמעותי על סך 10,000 ₪
11. מכוח חוק הכניסה לישראל עתרה המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בפועל ועל תנאי.
12. המאשימה עתרה לחילוט הרכב, שהיה בחזקתו של הנאשם, בהתאם להוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי.

תמצית טענות ההגנה:

13. ב"כ הנאשם טען למתחם המתחיל מ 4 - 5 חודשי עבודות שירות, עד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
14. רף חומרת העבירה אינו גבוה, אין מדובר במי שהסעת שב"חים היא עבודתו.
15. עוד טען, כי עבירת ההפרעה לשוטר, גם בהיותה עבירה נלוות, לא הייתה בדרגתה הגבוהה, לא צוין בכתב האישום, זכי הנאשם שמע את הכריזה.
16. באשר לדרישת המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה טען כי יש להטיל פסילה מותנית.
17. ב"כ הנאשם טען כי נוכח העובדה שהנאשם אינו יכול לבצע עבודות שירות כפי שטענה המאשימה, והיות שלדידו המתחם מתחיל מ 4-5 חודשי עבודות שירות, עונש של מאסר צריך להיות ברף הנמוך של המתחם.
18. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

19. עונש של מאסר בעבודות שירות כשהוא מתורגם למאסר בפועל חייב להיות נמוך יותר .

20. **לסיום, טען ב"כ הנאשם** כי הנאשם עצור כבר כ-4-5 חודשים ואינו יכול לבצע עבודות שירות. לפיכך, יש לקבוע כי תקופת המאסר שתיחשב בהתאם לתקופה שבה היה עצור, ועל כן יש לשחררו.

21. הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט (ציטוט)

"אני טעיתי ואני מצטער ואני מבקש, אני הגעתי למצב שאני לא יכול להזיז את היד שלי 5 חודשים בבית סוהר. אני טעיתי ויש לי ילדים ובית. יש לי אחים. אני בשביל אבא והאחים והכל. הגעתי למצב בבית הסוהר שאני לא יכול להזיז את היד. אני מבקש מבית המשפט להתחשב בי. "

ערכים מוגנים ומתחם הענישה :

22. ראשית מתחם הענישה הינו אחד בשל האירוע האחד .

23. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים הינם פגיעה פוטנציאלית בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה שכן המסיע אינו יודע מהי מטרתם האמיתית של הנוסעים שאותם הוא מסיע. **הערך החברתי** אשר נפגע בגין עבירת התעבורה הינו בטחון ציבור המשתמשים בכבישי הארץ. **הערך החברתי** אשר נפגע בגין הפרעה לשוט, והתחזות לאחר הינו פגיעה בסדר הציבורי.

24. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם הסיע בתוך תחומי מדינת ישראל שלושה שוהים בלתי חוקיים, בהמשך למרות שזיהה שוטר בניידת המשטרה שסימן לו לעצור, הנאשם לא נעתר והמשיך בנסיעתו כשהוא מזגזג בין רכבים הכול כמתואר בכתב האישום המתוקן. זאת ועוד, הנאשם ניסה להכשיל את עבודת השוטר עת התחזה לאדם אחר.

מדיניות הענישה הנהוגה:

25. שנים מספר טרם מתקפת הטרור והטבח הרצחניים, שהחלו ביום 7/10/23 את המלחמה בה מצויה כיום מדינת ישראל, עמדה הפסיקה על עצם הסיכון לביטחון המדינה בעבירות של הסעת שוהים שלא כדין (ראה ע"פ 617/15 **רשק מונטסר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2/4/2015) וכן בחומרת עבירה של הסעת שוהים שלא כדין העולה בפגיעתה בערכים המוגנים בחומרתה היתירה על עבירת השהייה שלא כחוק (ראה רע"פ 3173/09 **מוחמד פראג'ין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5/5/2009).

26. מדיניות הענישה הראויה לאור הסיכון הביטחוני נדונה בפסיקת בית המשפט העליון במהלך שנים

ארוכות, שנים רבות טרם המתקפה על ישראל ביום 7/10/23 וטרם המלחמה בה מצויה מדינת ישראל מאז, כאשר סעיף החוק תוקן מעת לעת, תוך החמרת הענישה במסגרת הוראות שעה.

ברע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1), 769, פסק בית-המשפט העליון, ביום 18.10.2001, כי נוכח מתקפת הטרור הפלסטיני המכה בישראל, ראוי על דרך הכלל לגזור עונש מאסר בפועל על מי שעובר עבירות של הלנה, העסקה או הסעה של שוהים שלא כדין.

ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12/2/2006) בחן בית המשפט העליון את יישום הלכת ח'טיב, הדגיש את הנזק הפוטנציאלי לביטחון המדינה מביצוע עבירה של הסעת שוהים שלא כדין או הלנתם או העסקתם ובמקביל לכך נקבע שם בפסקה 10 לפסק הדין:

"בית-המשפט העליון קבע אפוא כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושג על עבריין חייב להלום את נסיבות המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

27. המחוקק ובתי המשפט ראו בחומרה את העבירה של הסעת שוהים שלא כחוק, על רקע המאבק הממושך בטרור והמאבק לשמירת על הריבונות ועל גבולות המדינה במציאות המורכבת של מדינת ישראל. מתקפות טרור אפיינו למרבה הצער את המציאות היומיומית של מדינת ישראל מזה שנים רבות.

בתי המשפט המחוזיים החמירו משמעותית את הענישה ואת מתחם העונש ההולם מאז אירועי 7/10/23 (ראה עפ"ג (מחוזי ירושלים) 65843-05-24 מדינת ישראל נ' ג'נאג'רה (ניתן ביום 6/6/24), עפ"ג (מחוזי ירושלים) 14958-09-24 אלמצרי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26/9/24), עצם העיקרון של החמרה בענישה נוכח המשך המלחמה והתמשכות התופעה של עבירות הגבול בא לידי ביטוי באמירות מפורשות של בית המשפט המחוזי בבאר שבע. בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג המנחה 68409-05-24 מדינת ישראל נ' אלעראערה מפי כבוד השופטים סג"נ יואל עדן אב"ד, כב' השופטת יעל ייטב וכבוד השופט יעקב דנינו :

"אנו מוצאים לנכון להוסיף כי לא רק, שהתמשכות המצב הביטחוני הקשה לפרק הזמן הארוך שהוא נמשך בו, לא צריכה להביא למסקנה של קביעת מתחם עונש הולם נמוך יותר, אלא שאנו סבורים, שייתכן ויהיה מקום לשקול אף החמרה של מתחם העונש ההולם, בשל כך שהמצב הביטחוני ממשיך להיות חמור, והפגיעה בערכים המוגנים בבסיס עבירה זו, מקבלים מידי יום משמעות חשובה

יותר, אשר צריכה לקבל ביטוי במענה עונשי הולם, וייתכן שאף מחמיר יותר."

תיקונים 29 ו 38 לחוק - הסעת 3 שוהים בלתי חוקיים - 7 שנות מאסר ועונש מינימום :

28. למכלול המפורט יש להוסיף את **תיקון מספר (29 מ2018) ו 38 לחוק שנכנס לתוקפו ביום 8/4/24** והחמיר משמעותית את הענישה המרבית בעניינם של מסיעים, מלינים ומעסיקים שוהים שלא כחוק בישראל וקבע ענישה נלווית נוספת רחבה שראוי להשית על מבצעי העבירות.

29. בהתאם לתיקון, בעבירות הלנה הסעה והעסקה שאינן בנסיבות מחמירות הוכפל העונש המרבי מהמצב שקדם לתיקון והועמד על ארבע שנות מאסר (ראה סעיף 12ב2 לחוק) **ובעבירות שנעברו בנסיבות מחמירות, כבענייננו**, הוחמר העונש המרבי מארבע שנות מאסר **לשבע שנות מאסר** (סעיף 12ב3 לחוק). נוסף לאמור נקבעה ענישה מינימלית העומדת על **רבע** מהעונש המרבי בהיעדר טעמים מיוחדים שירשמו (סעיף 12ה לחוק) ונקבע שאין להשית אותו כולו על תנאי גם זאת בהיעדר טעמים מיוחדים. **(העונש המרבי 7 שנים = 84 חודשים, הענישה המינימלית רבע מהעונש המרבי) 21 חודשי מאסר.**

עוד קבע המחוקק בתיקון 38, הוראות בדבר קנסות מינימליים בעבירות של הסעה בנסיבות מחמירות (סעיף 12א(ג)(4) לחוק) ובעבירות של העסקה והלנה; כשאלו עומדים על 10,000 ₪.

התיקון לחוק הגיע בהמשך למגמת ההחמרה בפסיקת בתי המשפט והבהיר את עמדת המחוקק ביחס לצורך בהחמרה משמעותית בענישה בעבירות הלנה, הסעה והעסקת שוהים שלא כדין בישראל. בהתאם, בקביעת הענישה ההולמת והראויה יש לתת ביטוי להחמרה החקיקתית.

30. הנאשם ביצע את העבירה **בתקופת מלחמה וסגר** ולאחר כניסתו לתוקף של תיקון 38 לחוק ומשכך בקביעת מתחם העונש ההולם ובקביעת עונשו של הנאשם יש לתת משקל מתאים להחמרה בענישה אותה קבע המחוקק בתיקון 38 לחוק.

31. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה מנעד רחב של עונשים שהוטלו לאורך השנים. מטבע הדברים אין פסיקה רבה שעניינה עבירות שבוצעו לאחר התיקון לחוק. יחד עם זאת, במסגרת פסיקה שניתנה לאחר 7/10/23 הגם כזו שעניינה עבירות עובר למועד זה מצאתי אמירות מפורשות להחמרה נדרשת בענישה, כמו גם מגמת החמרה ברורה במסגרת פסיקה שניתנה בגין עבירות שבוצעו בזמן המלחמה:

א. בעפ"ג **1671-09-13** (מחוזי מרכז) **סאלח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 01/12/2013) הורשע הנאשם בניסיון להסעת 4 שוהים שלא כדין. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה של 6-18 חודשי מאסר, תוך שהפחית מהעונש שגזר בית משפט השלום, רק בשל חריגה לחומרה מעמדת המאשימה, והעמיד את עונש

המאסר על שנת מאסר בפועל כעתירת המאשימה.

ב.ברע"פ 2742/13 **עיסא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.4.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהסעת 14 תושבי שטחים תמורת 10 ₪ כל אחד. לנאשם עבר פלילי מכביד, אולם לא בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הינו בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 22290-08-13 **אבו חמיד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.10.13), נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין של שני שוהים של כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירות נלוות בתחום התעבורה, ונדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים ועונשים נלווים.

ד. בת"פ (שלום כפר סבא) **37379-03-24 מדינת ישראל נ' אל גראד** (ניתן ביום 15/5/24), הורשע הנאשם בעבירה של הסעת 3 שוהים שלא כדין ביום 15/3/24 ברכבו מגשר טיבה לכיוון המחסום וללא תמורה. בית המשפט שם קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל- 15 חודשי מאסר, בקובעו כי תחתית המתחם עניינה בנאשם שאינו כשיר לביצוע עבודות שירות, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בנוסף לענישה נלווית.

ה. בת"פ **50824-04-24** (שלום באר שבע) **מדינת ישראל נ' אבו סבור** (ניתן ביום 7/7/24) הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שלושה שוהים שלא כדין או יותר מיום 4/3/24 (טרם תיקון 38 לחוק) ועבירה של הסעת שוהה שלא כדין מיום 19/4/24 (אחרי תיקון 38 לחוק). בית המשפט שם **כיבד הסדר טיעון** בין הצדדים ביחס לתקופת מאסר של 7 חודשים.

32. **ענישה לאחר תיקון 38 לחוק וההחמרה במסגרתו בענישה המירבית** - כאמור מאחר שהתיקון נכנס לתוקפו רק ביום 8/4/24 מטבע הדברים הפסיקה המתייחסת לעבירות שבוצעו לאחר כניסת התיקון לתוקף - אינה רבה.

א. בת"פ **14403-06-24 מדינת ישראל נ' אש תי** (6.11.24) הורשע הנאשם בהסעת 11 שוהים שלא כדין במשאית עם דופן כפולה, ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין 16 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר וענישה נלווית, לרבות חילוט המשאית.

ב. בת"פ **1992-08-24 מדינת ישראל נ' נעמאן** (30.10.24) הורשע הנאשם בהסעת 8 שוהים שלא כחוק בתוך ישראל. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 7 ועד 24 חודשי מאסר, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר וענישה נלווית, ערעורים שהוגשו ע"י הנאשם והמאשימה, נדחו ע"י בית המשפט המחוזי.

במקרה הנ"ל, לא היו עבירות נלוות, לעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים.

עמוד 7

במקרה הנ"ל, בית המשפט בערעור, תומך בטענת חוסר הפרופורציה, של המאשימה, ביחס ל-9 חודשי מאסר בפועל, אל מול 12 חודשי מאסר מותנה.

33. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הנאשם במעשיו הסיע בשטחי מדינת ישראל, **שלושה תושבי הרשות הפלסטינאית** שאין בידיהם אישורי שהייה במדינת ישראל כדין. יש להבדיל במצוות המחוקק והפסיקה בין הסעת שוהה אחד למספר שוהים ולראות בחומרה את המקרה דנן.

ב. לא זו אף זו, הנאשם לא עצר את רכבו, עת סימן לו בתחילה השוטר לעצור, האיץ את מהירות נסיעתו, תוך שהוא מזגזג בין רכבים. המתואר בסעיפים 3,4 בכתב האישום המתוקן מותיר המסקנה, שאין מדובר באי הבנה בשלבי האירוע השונים ומיקומם, הזיהוי של הנאשם את השוטר בניידת בתחילה והסימון לעצור בתחילה מספיק לעבירת ההפרעה לשוטר, ולבסוף מקץ נסיעה מהירה בזיגזוג בין רכבים בסימון ידיים לעצור ועצירתו, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, ומהתיאור בו עולה עבירת ההפרעה, כדי היותה עבירה נלוות המחמירה את נסיבות ההעבירה של הסעת השוהים, גם אם אין בתיאור, מרדף של שעות, תחת כריזות, סירנות, או מחסומים.

ג. גם לאחר שעצר, הוסיף הנאשם עוון על עוון ומסר לשוטר פרטי זיהוי של אדם אחר, ורק לאחר תשאול נוסף, הזדהה בפרטיו הנכונים. לנאשם אין מורא לא מן הדין ולא מאוכפיו.

ד. במעשיו אלו יצר הנאשם, סיכון כפול, ומשולש, בהובילו הסעה של 3 שוהים בלתי חוקיים מרדף, הפרעה והתחזות ונסיעה כשרישיונו פקע - מסכת של אירוע עברייני כולל חמור.

ה. מדובר באירוע ב-16.12.24 דהיינו לאחר 7 באוקטובר כשהתודעה אמורה הייתה להיות של הימנעות מכל עבירה בתחום זה.

ו. אין מדובר במקרה של אי הבנה, ועצימת עיניים, אלא בביצוע העבירות בפיקחון במודעות בדרגה גבוהה.

ז. היקף העבירות וחומרתן מצריך בחינה ולו כדי סבר אופן ובחינת הפרופורציה מה היה קורה אילו היה מדובר בכל עבירה ועבירה בנפרד:

בעבירת הסעת 3 שבח"ים לעצמה בהתאם לרע"פ 2742/13 שניתן טרם תיקון 38 נקבע מתחם של מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

המתחם לעבירה של הפרעה לשוטר לעצמה נקבע ברע"פ 7787/13 ראמי נ' מדינת ישראל (2.2.14) - בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

34. בעבירות של התחזות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב לביצוע ונהיגה ברישיון שפג תוקפו המתוספות כעבירות נלוות לעבירת הסעת 3 השוהים הבלתי חוקיים, יש כדי להוסיף קושי באכיפת החוק, מקום שממילא קיימת מעמסה על רשויות אכיפת החוק להתמודד בחוסר כוח אדם בית מלחמה, ולא בכדי קבע כב' השופט רובינשטיין בעניין פראג'ין (רעפ 3173/09) שיש להחמיר במקרה של "עבירה נלווית" שתכליתה להקשות על תפיסת הנכנסים שלא כדין לישראל:

"...עבירות נלוות יאריכו את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן, ולמשל במקרה של זיוף או התחזות אין כל מניעה מתחילה מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג וברית, של חודשים ממושכים, וכן מאסר על תנאי וקנס."

מתחם ענישה הולם אינו מתמטיקה צרופה כדי שלא להגיע למתחם עונש הולם לאירוע שאינו מידתי כאירוע אחד ביחס לחיבור יבש של רכיביו. זו הסיבה שגם לאחר קביעת מספר מתחמים הותר המחוקק האפשרות לחברם במצטבר או בחופף זה לזה. במקרה זה האירוע אחד אך יש לראותו חמור כי:

א. מדובר בהסעה של שב"חים.

ב. המחוקק הגדיר דרגה גבוהה זו של חומרה.

ג. העבירה הינה לאחר 7/10 הסגר, בעיצומה של מלחמה נמשכת.

ד. העבירה לאחר התיקון לחוק.

ה. לעבירה נוספו עבירות נלוות: הפרעה לשוטר, התחזות, שימוש ברכב, נהיגה ברישיון לא בר תוקף.

הנורמה המחמירה נקבעה בסעיף נפרד הקובע 7 שנות מאסר למי שהסיע 3 שוהים בלתי חוקיים ומעלה. לא אות מתה היא בספר החוקים. הפערים לא יכולים להיות כאלה המבטלים

את וועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת כאילו הכפלת העונש המקסימאלי מהסעת שב"ח יחיד אינה אלא המלצה .

נוכח כל האמור, ובהשוואה למתחם שהחל ללא עבירות נלוות לפני התיקון מ6 חודשים הרי שלנוכח כל האמור על המתחם לעמוד על 9-20 חודשים שאף הוא אינו מתקרב עדיין, אף לא למחצית התקופה המקסימאלית 7 שנות מאסר ולכל היותר מצוי בחלקו בסביבת עונש המינימום מושא סעיף החוק הרלוונטי.

לאור כל האמור מתחם העונש ההולם במקרה חמור זה הינו בין 9 חודשי מאסר בפועל ל20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס, התחייבות ושליטת רישיון בפועל ועל תנאי וכן חילוט הרכב.

לעניין הקנס והרכיבים הכספיים בענישה, מדובר בעבירת ההסעה שלה תכלית כלכלית במהותה או בסיוע לאחרים לממשה, גם אם מטרת כניסתם המובהקת כלכלית גרידא, לפיכך, גם עקרון הענישה הכלכלי צריך לבוא לידי ביטוי. **ביחס למסיע 3** שוהים בלתי חוקיים המחוקק אמר את דברו בבהירות

בתיקון 38, הוראות בדבר קנסות מינימליים בעבירות של הסעה בנסיבות מחמירות (סעיף 12א(ג)(4) לחוק)

**"קנס המוטל לפי פסקה (1א) לא יפחת מהסכום המפורט להלן,
לפי העניין, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים
שיירשמו, להקל בעונש:
(1) קנס המוטל על יחיד - 10,000 שקלים חדשים;"**

מתחם הקנס הראוי ההולם לאחר שנבחן גם היבט כלכלי זה בדברי הנאשם עצמו, כמצוות המחוקק :

לא יפחת מ 10,000 ₪ זאת כאשר יש לצרף בהכרח התחייבות כספית קנס על תנאי משמעותית לתכליתה. לפיכך, בנסיבות העבירה דנן , המתחם יהא בין : 10,000 ₪ ל15,000 ₪ .

לעניין חילוט הרכב זהו חלק מהמתחם אך דיון בהקשרו האם יכלול העונש הספציפי בסופו של יום גם רכיב זה אם לאו, יבוצע בדיון נפרד בשל הצורך בזימון צדדים רלוונטיים, ובמסגרת

ההסדר הדיני בין הצדדים להפרדה זו .

גזירת העונש המתאים לנאשם

35. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40א'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת, לכך שלנאשם עבר תעבורתי. אך הוא נעדר עבר פלילי, הנאשם הודה וקיבל על עצמו אחריות למעשיו. האינטרס הציבורי מטה הכף לחומרה בעבירות מצטברות אלה לאירוע חמור שיש בו תעוזה, עבריינות המעידה על החובה בהרתעת היחיד והרבים - שיקולים וטעמים בניתן וחובה לתת להם ביטוי בתוך המתחם.

36. לעניין מיקום העונש בתוך המתחם בהתנהלות הנאשם, המאשימה עתרה לרף התחתון אך לא בתחתיתו ממש. דהיינו אין כוונת המאשימה לרף הבינוני במאסר בפועל וגם לא בקרבה אליו. דהיינו כדי לעמוד בדרישות החוק ובהגדרתה של המאשימה את מיקום העונש, ובהגדרה של המחוקק כי אין ליתן כולו על תנאי ובכך לעקוף את חובת המאסר המשמעותית של עונש המינימום לו מחויב בית המשפט, וכשיש לזכור כי בתיק זה עבירות נלוות, ויש להביא לידי ביטוי הפגיעה בערכים המוגנים, במאסר ובכלל הרכיבים הנלווים.

37. נתתי דעתי לטענות הסנגור לעניין המתחם ואולם רוב הפסיקות לא הגיעו כדי מקרים של הסעה של 3 שב"חים לאחר תיקון לחוק, לאחר המלחמה עם מספר עבירות נלוות. לכן, אם המתחם בשליש התחתון ולא בתחתיתו מגיע כדי מאסר בפועל של מעל 9 חודשי מאסר הרי שצמצומו של העונש אינו בין מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל אלא בין מאסר בפועל למאסר בפועל.

38. לעניין מצבו הבריאותי של הנאשם, חזקה על שירותי הבריאות של בית הסוהר כי יינתן מענה ראוי גם להיבט זה, ובכל מצב אין נסיבה זו מצדקת ירידה מעונש המינימום בתיק זה וחלוקתו בסבירות בין המאסר בפועל למאסר המותנה בכל הנוגע לעבירה עצמה להרתעת הרבים בהקשרה בעת הזו, לחומרתה בעיני המחוקק שחקק את חומרת הענישה לגביה ולעבירות נלוות החמורות והמחמירות את נסיבותיה.

39. לעניין פסילת הרישיון, בפועל ועל תנאי, מהות העבירות והתנהלות הנאשם בהקשרן הכולל נעשו על ידי ובאמצעות הרכב, לפיכך העונש לא יפסח על רכיב זה בענישה גם בדרך של פסילה בפועל וגם על תנאי, וזאת כדי להרתיע הנאשם והרבים המסיעים שוהים שכן בלעדיהם.

40. **על פי סעיף 12א(4ג)(2)(ב) לחוק הכניסה לישראל, בית המשפט שהרשיע נאשם בעבירה של הסעת שלושה שב"חים או יותר, רשאי להטיל עליו מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שנתיים.**

41. קל היה לרשויות האכיפה לתפוס מי שנכנס ואין לו מסיע ואין לו מלין ואין לו מעסיק. זאת מלבד

העברתם העקרונית והאפשרית של מחבלים פוטנציאליים ממקום למקום אף ללא כוונת מכוון של המסיע עצמו לתכלית כניסתם לישראל .

42. יובהר כי השחרור המנהלי, אינו חלק מגזר הדין הוא בסמכות שב"ס משיקולי תפוסת בתי הכלא, בנתונים משתנים מערכתית.

43. לעומת האמור בעפ"ג 36408-12-24, בתיק שלנו, חובת עונש המינימום קיימת בכל הנוגע לעבירת הסעת 3 שוהים בלתי חוקים, לא קיימות נסיבות מיוחדות לסטייה ממנו. קיימות עבירות נלוות משמעותיות, התומכות בפרופורציה ובאיזון שבין המאסר בפועל לבין המאסר על תנאי כפי שמושת בגזר הדין, ששניהם יחד, העונש המינימאלי המתחייב בחוק כאמור להלן .

44. מנגד, נוכח היות הנאשם נעדר עבר פלילי ובנסיבות הבריאותיות, ונוכח עמדת המאשימה בהגדרותיה מיקום העונש בתוך המתחם, קבעתי עונש המאסר בפועל ברף התחתון אך לא בתחתית המתחם.

45. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם עונש אחד כולל כאמור להלן תוך החרגת הדין לעניין חילוט הרכב והחלטה לגביו בנפרד:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 11 חודשי מאסר מותנה, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם, בתוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירת הסעה של 3 או יותר תושבים זרים השוהים שלא כדין בישראל בהתאם לסעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

ג. 3 חודשי מאסר מותנה והתנאי הוא שבתוך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירות בהם הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, (למעט האמור בסעיף ב לעיל)

ד. פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו מן המאסר. הנאשם יפקיד את רישיונו או הצהרה מתאימה במזכירות בית-המשפט בסמוך לפני שחרורו מן המאסר.

ה. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה, לתקופת

תנאי של שלוש שנים מיום סיום הפסילה לעיל והתנאי שלא יעבור כל עבירה בה הורשע ככל שהיא קשורה לרכב או כל עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים.

ו. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור העבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ובסך של ₪ 5,000. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

ז. קנס כספי בסך של ₪ 10,000, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.26 ובכל עשירי בחודש לאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

את הקנס ניתן לשלם בחלוף 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

-בכרטיס אשראי, באתר המכוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.

-במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה), בטלפון: *35592 או בטלפון 073-2055000.

-במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.